



Aino Saranko
LL, erikoistuva lääkäri
PSHP, Tays, EKA,
Anestesiayksikkö
aino.saranko@pshp.fi

Ammatti-identiteetin kehittyminen – yhden erikoistuvan lääkärin kasvutarina

Erikoistumiskoulutukseen sisältyy moniammatillisia johtamisopintoja, joiden määrä on yliopistosta riippuen 10–30 opintopistettä. Syksyllä 2017 suoritin osana Mojop-koulutusta kurssin nimeltä ”Asiantuntijoiden johtaminen”. Kurssikirjallisuutena luin Ristikankaan ym. kirjoittaman kirjan ”Asiantuntijasta esimies – innostusta ja arvostusta esimiestyöhön” (1). Kirjassa sivutaan paljon esimiehen ja asiantuntijan erilaisia identiteettejä ja tämä on saanut itsenikin viime aikoina pohtimaan oman ammatillisen identiteettini kehitystä ja ylipäänsä omaa ammatillista kehittymistäni ja siihen vaikuttavia tekijöitä.

Tarina nykytilaan päätymisestä alkaa jo yläasteelta. Ehkä oman identiteetin kehittyminen alkaa jo varhaislapsuudesta, mutta niin kaukaa en löydä syitä ammatinvalintaani. Luonnontieteiden opettajien kannustus sai minut innostumaan ja kiinnostumaan biologiasta, fysiikasta ja kemiasta. Yläasteelta ja lukioista muistan jatkuvan tiedonnälän – halusin palavasti tietää syitä erilaisille ilmiöille ja lopulta kiinnostukseni kohteeksi valikoitui ihmisen fysiologia. Lukiossa suunnitelmani oli jo selvä: minusta tulee tutkija. Koska ihmisen fysiologia kiinnosti, päätin, että haen lääketieteelliseen tutkijalinjalle. En kuitenkaan ehtinyt kauaa opiskella ennen kuin kun huomasin, että kiinnostukseni kliinistä työtä kohtaan olikin suurempi. Halusin tehdä työtä yhdessä erilaisten ammattiryhmien kanssa ja halusin osata auttaa ihmisiä.

Mikä lääkiksen aikana sai minut valitsemaan kliinisen työn tutkijan uran sijasta, ja miksi päätin erikoistua anestesiologiaan? Omien kiinnostuksen kohteideni lisäksi kaikki tapaamani ihmiset, opiskelutoverit, kollegat ja muiden ammattiryhmien edustajat ovat vaikuttaneet ammatti-identiteettini

kehittymiseen. Muiden asettamat odotukset ja omat odotukseni ovat muokanneet identiteettiäni. Lääkiksessä opettajien innostus omaa alaansa kohtaan, muiden opiskelijoiden kertomukset ja harjoittelupaikoissa saamani positiiviset kokemukset ovat edesauttaneet valintojen tekemisessä.

Anestesiologin uran osalta kollegat ovat olleet merkittävässä asemassa ammatillisessa kehityksessäni. Kirjoista voi lukea teoriaa ja uusista tutkimuksista ajankohtaista tietoa, mutta taidot ja hiljaisen tiedon oppii vain omien kokemusten kautta. Kaikki taitoni on joku minulle alun perin opettanut. Opettanut ensimmäisen kerran, opettanut toisen ja kolmannenkin kerran, jokainen hieman eri tavalla. Lopulta omat taitoni olen muodostanut yhdistelemällä aiemmin nähtyä ja kokeiltua. Tekemällä ja erehtymällä. Huonot tavat toivottavasti unohtaan. Kiitos siis kuuluu kaikille kollegoilleni.

Eräät kollegat ovat antaneet aivan erityisen panoksen erikoistuvien ja kandiopinnin oppimisen puolesta, aina uusia tulevia kollegoita opettaen ja kannustaen ja ilmeisesti opettamisesta itsekin jotain iloa saaden, kun he vuodesta toiseen jaksavat jatkaa. ■

Omistettu eräälle tärkeimmistä ja viisaimmista opettajistani, joka jaksoi aina kannustaa etsimään vastauksia ja opettelemaan uusia taitoja, ja joka toimi upeana esikuvana erikoistuville lääkäreille. Anestesiologisten ongelmien lisäksi konsultaatioapua sai myös matkan suunnittelemiseen Marlborough Soundsille tai Islannin kuumille lähteille. LT, EDIC, EL Pekka Tiaisen muistoa kunnioittaen.

Viitteet

1. Ristikangas, Aaltonen, Pitkänen. Asiantuntijasta esimies – innostusta ja arvostusta esimiestyöhön. Talentum 2015.

Taidot oppii vain omien kokemusten kautta.